

Pismo Parafii św. Antoniego
Gdynia Wzgórze św. Maksymiliana

ZE WZGÓRZA

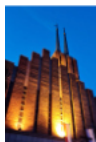
ISSN 1505 - 947 X

nr 1/2023 (211) **Wielkanoc 2023**

www.gdynia.franciszkanie.pl

Cena: dobrowolna ofiara
Koszt wydruku: 6 zł

W numerze:

Prezentacje
grup
parafialnych cd.

Wielkanoc
w Afryce,
str. 11

Święty
w obrazach,
str. 8

**Relikwie
św. Jana Pawła II -
fragment pasa
sutanny**

Relikwiarze przy obrazie

**Relikwie
św. Faustyny
Kowalskiej - kości**

Grupy, wspólnoty, biura

BIURA:

- Kancelaria
wtorek - piątek, godz. 16.00-17.30
(oprócz pierwszego piątku miesiąca)
- Akcja Katolicka
ostatni wtorek miesiąca, godz. 19.00
- Biuro Radia Maryja
niedziela, godz. 11.00
czwartek, godz. 17.00
- Caritas
wtorek, godz. 16.00 (wydawanie żywności)
- Poradnia Życia Rodzinnego
po indywidualnym umówieniu
- Franciszkański Sekretariat Misyjny
ul. Partyzantów 35
(lokalizacja tymczasowa)
poniedziałek - piątek, godz. 9.00-16.00

RUCHY:

- Żywy Różaniec
pierwsza niedziela miesiąca, godz. 9.20
- Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego
druga środa miesiąca, godz. 16.30
- Wspólnota dla Intronizacji NSPJ
pierwszy piątek miesiąca, godz. 17.30

DIAKONIE:

- Chór „Symfonia”
środa i piątek, godz. 18.00
- Schola Rodzinna
niedziela, godz. 10.30
- Schola Soli Deo
niedziela, godz. 11.15
- Ministranci
sobota, godz. 10.00

GRUPY:

- Duszpasterstwo Niestyszających
i Niedosłyszających
trzecia niedziela miesiąca, godz. 10.00
- Franciszkański Zakon Świeckich
pierwsza niedziela miesiąca, godz. 15.00
- Domowy Kościół
spotkania raz w miesiącu
- Ruch Światło-Życie (Oaza Młodzieżowa)
sobota, godz. 14.00
- Ruch Światło-Życie (Oaza Dzieci Bożych)
sobota, godz. 14.00
- Rycerstwo Niepokalanej
spotkania raz w miesiącu
- Duszpasterstwo Chorych
i Niepełnosprawnych
sobota, godz. 14.00
- Wspólnota postakademicka „Fraternia”
piątek, godz. 19.15
- Wspólnota Rodzin Św. Maksymiliana
niedziela, godz. 11.30 (Msza św.)
- Anonimowi Depresanci
sobota, godz. 11.30
- Anonimowi Narkomani
piątek, godz. 19.00
- Anonimowi Alkoholicy
czwartek, godz. 18.00
- Krąg Biblijny
środa, godz. 19.00

www.franciszkanie.tv
FRANCISZKANIE
Franciszkański świat. W jednym miejscu

*Od proboszcza
słów kilka*

Kochani Parafianie oraz Sympatycy naszej franciszkańskiej Świątyni!

Oddajemy do Waszych rąk kolejny numer parafialnego pisma „Ze Wzgórza”. W tym miejscu dziękuję o. Markowi - który jest jego redaktorem - za podjęcie trudu redagowania oraz tworzenia kolegium redakcyjnego. Dziękuję także wszystkim zaangażowanym w trud tworzenia pisma „Ze Wzgórza”. W nowej odsłonie - pragniemy, aby miało ono charakter informacyjny, ukazujący życie naszej wspólnoty parafialnej oraz formacyjny.

Kochani!

Przed nami kolejne Święta Zmartwychwstania Pańskiego. Z radością chcemy przeżywać misteria zbawcze. Chcemy z nadzieją i ufnością spojrzeć na Krzyż i pusty grób Pana Jezusa. Pan Zmartwychwstał i przychodzi, aby wlać w nasze serca nową ufność i nadzieję. Zmartwychwstał Pan staje pośród nas i mówi do każdego z nas: „Pokój Wam”. Warto, abyśmy w tym czasie Zmartwychwstania na nowo odkryli, że śmierć Pana Jezusa i Jego zmartwychwstanie dokonały się z miłości do każdego z nas! War-

to oddać Chrystusowi zmartwychwstałemu całe swoje życie. Może szczególnie te wymiary i przestrzenie naszego życia, które budzą lęk i zniechęcenie. Niech nadzieja zmartwychwstania rozświetla wszelkie mroki naszej codzienności. Pan pragnie zmartwychwstać także w naszych sercach i w naszym życiu. Niech blask zmartwychwstania rozświetla drogi naszego życia.

Korzystając z okazji pragnę także z serca Wam podziękować za Wasze trwanie przy Chrystusie! „Bóg zapłać” za Waszą troskę o naszą świątynię! Bez Waszego wsparcia duchowego i materialnego wielu rzeczy i inwestycji, które realizujemy, nie byłibyśmy w stanie podjąć. Dziękuję za to, że tworzymy żywą wspólnotę Kościoła.

W tym czasie wielkanocnym w imieniu naszej franciszkańskiej wspólnoty życzę każdemu z Was doświadczenia miłości Chrystusa, która płynie z Krzyża i ran Pana Jezusa. Niech Wasze serca rozpromienia ufność i nadzieja. Niech Pan Zmartwychwstał każdemu z Was błogosławi! Niech ogień Pański rozpala nasze serca. Niech Pan obdarzy Was pokojem!

o. Piotr Matuszak, proboszcz

MSZE ŚWIĘTE

w niedziele i święta:

7.00 (czerwiec - sierpień)
8.00
10.00 - suma,
11.30 - dla rodzin,
13.00, 16.00,
18.00 - dla młodzieży,
20.00

w dni powszednie:

6.30, 8.30 (z jutrznią),
18.00

ADORACJA NAJSWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

poniedziałek - sobota

od godz. 16.00
do nabożeństwa
wieczornego

STAŁY KONFESJONAL
poniedziałek - sobota
od godz. 16.00 do 18.00

Zamieszczone zdjęcia
są własnością członków
grup parafialnych.

adres redakcji:
ul. Ujejskiego 40,
81-426 Gdynia
tel.: 58 622 02 38;
www.gdynia.franciszkanie.pl
gdynia@franciszkanie.gdansk.pl

korekta: Małgorzata Brudniak
zdjęcia (okładki i rozkładówka):
Maja Studzińska
skład: Adam Nosarzewski
animator:
o. Marek Dopieralski

Zastrzegamy sobie prawo
do redagowania oraz skracania
przesłanych materiałów.

Mediacje

Barbara Matysiak

Na terenie Klasztoru Franciszkanów w Gdyni działa Kancelaria Mediacyjna Mediatora Barbary Matysiak. Pomoc w rozwiązaniu konfliktu mogą tu znaleźć wszyscy potrzebujący, niezależnie od sporu, w którym są, czy ich codziennych poglądów. Mediator jest po to, aby szukać rozwiązań. Mediator działa już tu wiele lat, a z pomocy skorzystało już wiele osób.

Mediacja to taki sposób rozwiązywania sporów, gdzie w nieformalnych okolicznościach dwie pozostające w konflikcie strony, z pomocą osoby mediatora mogą znaleźć rozwiązanie swojej sprawy. To bardzo uproszczona definicja. Mediator to osoba, posiadająca przygotowanie do prowadzenia mediacji, wpisana bądź na listę stałych mediatorów przy Prezesach Sądów Okręgowych bądź stowarzyszona w organizacjach mediatorów. Mediatorzy pracują na zlecenie Sądów, ale również na zle-

cenie samych stron. Strony z pomocą mediatora, same bądź z pełnomocnikami poprzez rozmowę, poznanie perspektywy drugiej strony szukają rozwiązania dzielącego ich sporu i – jeśli uda się wypracować porozumienie – kończą mediację podpisaniem ugody. W mediacji zawsze przestrzega się pięciu zasad mediacji wynikających z art. 183 KPC:

1. DOBROWOLNOŚĆ- udział w mediacji jest dobrowolny.
2. AKCEPTOWALNOŚĆ- strony przed przystąpieniem do mediacji powinny zaakceptować osobę mediatora, jak i przebieg postępowania mediacyjnego.
3. BEZSTRONNOŚĆ - mediator zachowuje bezstronność przy prowadzeniu mediacji.
4. NEUTRALNOŚĆ - mediator musi być neutralny wobec rozwiązania, neutralny wobec sposobu rozwiązania sporu.
5. POUFNOŚĆ- informacje wymienione podczas mediacji między stronami i mediatorem, nie mogą być ujawnione osobom trzecim, są objęte tajem-

nicą mediacji.

Brak nadmiernego formalizmu powoduje, że nie istnieje z góry narzucona procedura, zgodnie z którą należy przeprowadzić mediację. Natomiast podstawowe etapy mediacji są zawsze podobne: po zawarciu umowy o mediację, kiedy osoby pozostające w konflikcie same przychodzą do mediatora albo skierowaniu stron przez Sąd do mediacji, tu wówczas następuje kontakt mediatora ze stronami, mediator ustala ze stronami spotkanie. Podczas mediacji wypracowywane jest satysfakcjonujące obie strony rozwiązanie sporu. Nic nie stoi jednak na przeszkodzie, aby strony spotkały się tylko raz lub więcej niż dwa razy, decydująca jest bowiem wola uczestników mediacji. To strony mają tu szansę zakończyć ich konflikt i znaleźć rozwiązanie dobre dla wszystkich stron.

Dane kontaktowe:
Barbara Matysiak
tel. 601 411 007
mail: basiamatysiak@gmail.com

Konsultacje po wcześniejszym umówieniu. ■

Ruch Światło-Życie Domowy Kościół

Magdalena Modzelewska

Rok 2023 to rok jubileuszowy dla naszej wspólnoty - 50. rocznica oddania całego ruchu Światło-Życie Niepokalanej Matce Kościoła, a także odbycia się pierwszej oazy dla rodzin oraz powstania pierwszych kręgów Domowego Kościoła (DK).

Członkami tej gałęzi Ruchu Światło-Życie są pary małżeńskie, które akceptują proponowaną ścieżkę rozwoju duchowego, łączącą się z wypełnianiem 7 form formacyjnych, nazywanych zobowiązaniami. Fundamentem wzrostu duchowego w tym zamyśle jest udział w rekolekcjach formacyjnych. Pozostałe

zobowiązania to codzienna modlitwa osobista, małżeńska, rodzinna, regularne czytanie Słowa Bożego, a także tzw. dialog małżeński i wybór reguły życia, która nas otwiera na drugiego człowieka.

Jako krąg widzimy się raz w miesiącu. Podczas 3-godzinnego spotkania jest czas na dzielenie się życiem, czyli tym, co się u nas dzieje, co nas wzbogaciło od ostatniego spotkania. Następnie modlimy się Słowem Bożym, a później następuje część formacyjna. Na początku drogi podążamy według specjalnie przygotowanych tematów formacyjnych, które zagłębiają nas we wspólnotę Domowego Kościoła. W dalszej formacji ciągłej istnieje możliwość wybrania własnych tematów, które w danym momencie najlepiej przysłużą się parom w kręgu.

Mamy też możliwość poznania innych

małżeństw z pozostałych kręgów podczas rejonowych lub diecezjalnych dni wspólnoty, gdzie poza mszą i częścią formacyjną jest zawsze czas dla siostry i brata.

Jesteśmy we wspólnocie 3 lata, ale chyba dopiero na pierwszych rekolekcjach zrozumieliśmy z mężem sens i istotę przynależności do niej. Samotna droga do świętości jest trudna. Upadki się zdarzają, powodują, że zawracamy z drogi lub się zatrzymujemy. We wspólnocie wzajemnie się umacniamy, modlimy się za siebie, podnosimy, gdy potrzeba. Sakrament małżeństwa niesie za sobą łaskę i moc, warto to sobie też uświadomić.

Jeśli szukacie sposobu na rozwijanie swojej duchowości małżeńskiej, dotychczas do Domowego Kościoła, może okazać się też Waszą drogą. ■

Wspólnota Dzieła Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, Króla królów i Pana panów

Maria Kozińska, red. Bogumiła Lech-Pallach

Wspólnota nasza została założona przed laty za przyzwoleniem ówczesnego o. proboszcza (obecnego Wikariusza Generalnego Franciszkanów OFM Conv.) Jana Maciejewskiego. Jesteśmy wdzięczni o. Janowi i obecnemu o. proboszczowi Piotrowi Matuszakowi za duchowy patronat i przychyłność dla naszego działania.

Najświętszemu Sercu Pana Jezusa nieustannie dziękujemy za obdarzenie

nas, członków tej Wspólnoty, łaską uczestniczenia w działaniach mających na celu pogłębianie kultu Najświętszego Serca Jezusa w Polsce. Ciągłe też dziękujemy Bogu za to, że naszą Ojczyznę - Polskę - obdarzył wyjątkowym ufaniami, czyniąc Polkę Rozalię Celakównę apostołką tego Dzieła. Bo to właśnie do niej, skromnej pielęgniarki, Pan Jezus powiedział: „Dziecko moje, kochaj mnie, bo moje Serce wpięć ciebie ukochało, kochaj mnie za cały świat. Ja

rozszerzę twoje serce i napełnię miłością, byś mi mogła płacić miłością za Miłość. Nie lękaj się. Walcz mężnie przy moim Sercu, z którego będziesz czerpać siłę na całe życie. Otrzymasz łaskę, że ukochasz cierpienie, podobnie jak ja je ukochałem.” Jesteśmy wdzięczni Rozalii, służebnicy Bożej, której proces beatyfikacyjny trwa, że poddała się woli Pana i skrupulatnie, mimo wielu trudów i cierpienia, wykonywała Jego polecenia. Tak powstały wspólnoty mające na celu oddawanie szczególnej czci Sercu Jezusa i przypominające światu, iż Serce Jezusa jest niewyczerpanym źródłem miłości Boga do człowieka. Miłość ta jest ogromna. Wszak skłoniła Go do okrutnej śmierci na krzyżu. Nie wolno nam tej bezcennej Ofiary zlekceważyć i o niej zapomnieć.

A chyba właśnie w tym czasie każda nasza modlitwa, ofiara, cierpienie i działanie jest konieczne i pilne, gdy jesteśmy świadkami okrucieństwa dokonywanego na Ukrainie. Konieczna staje się modlitwa ludzkości za cały świat i składanie Bogu ofiary ekspiacyjnej. Gdy oddamy się w niewolę Sercu Jezusa, to chociaż trochę ulżemy w Jego cierpieniu. Gdy Jezus zechce się nami posłu-

żyć, chętnie wykonajmy Jego polecenia. Przecież do tego zobowiązuje nas dziecięstwo Boże!

A my, czciciele Najświętszego Serca Pana Jezusa przyczynimy się do Jego Intronizacji w sercach wszystkich ludzi.

Ciebie, Drogi Przyjacielu, zapraszamy do wspólnego działania i modlitwy. Do modlitwy z nami zapraszamy Cię w każdy piątek o godz. 17:00, jedynie

Parafialny Zespół „Caritas”

Anna Heyke

Parafialny Zespół Caritas rozpoczął swoją działalność prawie 20 lat temu, bo w roku 2006, kontynuując pracę po działającym wcześniej Franciszkańskim SOS. Zespół niesie bezinteresowną pomoc charytatywną, opartą na zasadzie wolontariatu. Opatcza troską i opieką osoby potrzebujące, a wśród nich ubogich, bezdomnych, chorych, niepełnosprawnych, samotnych, rodziny, dzieci i seniorów, okazując wyrazy ogromnej miłości oraz poświęcenia dla drugiego człowieka.

Wolontariat należy rozumieć jako dobrowolne i świadome działanie z myślą o tych, którzy potrzebują pomocy – nawet jeśli nie potrafią lub wstydzą się o nią prosić. Istotą działań opartych na wolontariacie jest to, że stanowią one formę nieodpłatnych inicjatyw, które są wyrazem ludzi dobrej woli.

Nasz Parafialny Zespół Caritas jest współorganizatorem corocznych wigilii i śniadań wielkanocnych dla około tysiąca osób potrzebujących. Bierze czynny udział w spotkaniach opłatkowych dla wszystkich wspólnot parafialnych, chętnie uczestniczy we wszystkich przedsięwzięciach w naszej wspólnocie parafialnej, mającej na celu dobro drugiego człowieka.

Dla bezdomnych prowadzi cotygodniowy dyżur, gdzie osoby potrzebujące otrzymują ciepły posiłek, żywność na wynos i odzież oraz doraźną pomoc w zaopatrzeniu w leki, środki opatrunkowe i higieniczne. Co tydzień takich

osób jest około 40. Utrzymuje także współpracę z ośrodkiem dla osób bezdomnych w Gdyni poprzez codzienne przekazywanie żywności z sieci Biedronka.

Chętnym ludziom pomaga w poszukiwaniu pracy, a potrzebującym w umieszczeniu na czas rekonwalescencji w ośrodkach dla bezdomnych. Zespół Caritas również włącza się w organizację pochówku dla osób bezdomnych i opiekuje się ich grobami. Zespół wychodzi naprzeciw tym, którym potrzebna jest pomoc materialna, fizyczna i duchowa, a przy okazji inspirowane do działania innych.

Ponadto organizuje kiermasze i zbiórki, z których dochód przeznaczony na swoją charytatywną działalność, na pomoc dla rodzin poszkodowanych przez zdarzenia losowe czy na kolonie i obozy dla dzieci z ubogich rodzin. Współpracuje z Pomorskim Bankiem Żywności poprzez zbiórki żywności w sklepach i pośredniczy w przekazywaniu żywności dla osób potrzebujących.

Wolontariusze z Caritasu odwiedzają swoich podopiecznych w ich domach dbając o podstawowe potrzeby tych osób, a z racji Dnia Chorego spotykają się z pacjentami w gdyńskich szpitalach. Obecni są przy organizowaniu zbiórki krwi w mobilnym ambulansie przy naszej parafii. Pomagają dzieciom z uboższych rodzin, które przystępują do I Komunii Świętej, niosąc pomoc żywnościową oraz organizując alby. Przeprowadzili również zbiórkę środków na leczenie chłopca chorego na nowotwór z naszej parafii.

Inne akcje organizowane we współpracy z Caritas Archidiecezji Gdańskiej i Hospicjum Św. Wawrzyńca w Gdyni to: „Tornister pełen uśmiechu” ze szkolnymi artykułami dla dzieci z naszej parafii oraz uczniów z Litwy; Świeca Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom; akcja „tutki” – paczki wigilijne i wielkopostne; udział w kwestach na rzecz hospicjum; akcja „żonkil” – pola nadziei i wiele innych.

W 2013 roku Parafialny Zespół Caritas za swoją działalność charytatywną został nagrodzony statuetką „Samary-

tanina Roku”, który przyznawany jest z okazji obchodów Światowego Dnia Wolontariusza.

Prezesem PZC od wielu lat jest Pani Helena Pasierbska, która o pracy w zespole powiedziała: „Nigdy nie jesteśmy obojętni wobec tych, którzy potrzebują naszej pomocy. Jest ona bezinteresowna i daje naszemu zespołowi ogromną satysfakcję i przynosi wiele radości, chociaż nieraz jest ciężko i dużo pracy. Wszystko, co robimy i czynimy, wypływa z miłości Chrystusowej, aby służyć z pomocą drugiemu człowiekowi. Jednak nasza działalność nie byłaby pełna, gdyby nie znalazła zrozumienia i poparcia ze strony braci Franciszkanów na czele z obecnym proboszczem o. Piotrem Matuszakiem oraz parafian i ludzi dobrej woli. Wszystkim za okazywane wszelkie dobro i otwarte serce dla naszej posługi składam serdeczne podziękowanie”.

Serdecznie zapraszamy do naszego Zespołu. ■

Krąg Biblijny

o. Michał Więch

Jesteśmy grupą ludzi, których łączy żywe poznawanie Boga. W naszym kręgu to zainteresowanie podzielać zarówno osoby młode, jak i bardziej dojrzałe. W myśl zasady z kim przestajesz, takim się stajesz - uprawiamy swój umysł w medytacjach oczyszczających świadomość z rzeczy zbędnych. Polegają one na spotkaniu ze słowem Boga i analizie punktów medytacyjnych (metoda ignacjańska), które pomagają nam w wypracowaniu właściwego podejścia do rozmyślenia na temat przeczytanego fragmentu Pisma Świętego. Skupiamy się na słowach lub zbitkach tekstu, które najbardziej pobudzają nasze uczucia i skłaniają każdego medytującego do oczyszczenia jaźni z błędów i wyzwolenia pragnienia do nawiązania harmonijnej relacji z Bogiem. Na przykład, rozważając ewangelie Objawienia Pańskiego na weselu w Kanie Galilejskiej staramy się wyobrazić sobie ucztę weselną, wesoły nastrój gości i konsternację gospodarzy spowodowaną brakiem wina. Próbujemy

usłyszeć słowa Maryi: „Nie mają już wina” skierowane do Jezusa i Jego reakcją na nie. Przydatną w tej analizie może być funkcja powtarzania pytań, aż do uzyskania takiej koncentracji myśli, która wskaże nam cel, o jaki chcemy prosić Boga. Rozpoczynając od znaku Krzyża odmawiamy modlitwę, która powstała w czasie medytacji. Po modlitwie ma miejsce katecheza biblijna, która przysposabia nas do pełnego rozumienia tekstów biblijnych. Obecnie zajmują nas listy apostołskie św. Pawła. Słuchamy prelekcji, w czasie których słuchacze mogą zadawać pytania. Spotykamy się co tydzień, w środę w salce katechetycznej lub w kościele o godz. 19:00. Celem tych naszych działań jest zdobywanie więzi z Bogiem, z ludźmi, z samym sobą oraz zdobywanie wiedzy o Objawieniu Pańskim, ale też wyposażenie uczestników w zdolność krytycznego osądu i moralnego odniesienia w stosunku do otaczającej nas rzeczywistości. Zamierzamy podkreślić nasze działanie przez inne formy wzbogacania osobowości, np. swobodne spotkania przy kawie/herbacie oraz działania charytatywne. Te ważne projekty realizuje-

my w uporządkowanej przestrzeni dydaktyczno-medytacyjnej, natomiast nasze forum internetowe wolne jest od tych kryteriów i stanowi swoisty wentyl bezpieczeństwa chroniący nas od przeciążenia nadmiarem wiedzy. W ramach wymiany myśli i dobrej zabawy poruszamy szeroki aspekt życia religijnego tak bogaty, jak doświadczenia Kościoła katolickiego. Od żywotów świętych po homilie, od fotoreportaży z pielgrzymek po wszelkie zestawy modlitw, od opinii na temat bieżących zdarzeń po sposoby leczenia grypy, od historycznych wy-

Wspólnota Adopcji Dziecka Poczętego

Maria Koziółka, red. Bogumiła Lech-Pallach

Wspólnota Adopcji Dziecka Poczętego w naszej parafii jest długa i bogata w różne wydarzenia i Boże niespodzianki. A tę miłość do dzieci znajdujących się pod sercami swych matek zasiała u naszych parafian lekarka, siostra Józefa Szykowiec, propagująca obronę życia dziecka poczętego po całej Polsce. Kiedyś głośno prelekcję na ten temat w naszej parafii. Spotkawszy tam mnie, swoją starą znajomą z harcerstwa działającego przy Akademii Medycznej w Gdańsku, zaprosiła na rekolekcje o tematyce obrony życia dzieci poczętych i ruchu duchowej adopcji tych dzieci. Rekolekcje odbywały się u oo. Franciszkanów w Gdańsku. Innym razem, gdy zorganizowała w naszej Parafii zjazd obrońców życia z całej Polski, postużyła się mną, by zaprosić ludzi, którzy pomogą w realizacji tego spotkania. Bowiem trzeba było m.in. zająć się obsługą przyjezdnych oraz sprzedażą książek i kaset.

Okazało się, że zasiane przez s. Józefę ziarno wydało plon obfity. Wiele osób tak bardzo zainteresowało się tym dziełem, że padła propozycja założenia Wspólnoty promującej i organizującej w parafiach duchową adopcję dziecka poczętego, któremu grozi śmierć jeszcze przed narodzeniem.

I tak zaczęło się nasze działanie, dające nam ogromną radość. Bowiem uratowanie człowieka zagrożonego zabięciem, jak i zapobieżenie okropnym cierpieniom jego rodziców jest źródłem niewyobrażalnej radości.

Przez wiele lat (do wystąpienia pandemii) obrońcy życia spotykali się na zebraniach formacyjnych z kapłanami i układali plan działania. Dwa razy w roku organizowaliśmy uroczyste składania przyrzeczeń modlitwy (trwającej 9 m-cy) za jedno dziecko (znane tylko Bogu, a nie nam). W ten sposób uratowaliśmy wiele istnień ludzkich. Pan Bóg nam błogosławił i nawet dawał widoczne znaki. Razem z Duszpasterstwem Dzieci Specjalnej Troski i Niewidomych otoczyliśmy specjalnym kultem wizerunek Matki Bożej, przy którym zawiesiliśmy bursztynowe drzewko życia. Wierni, modląc się do Maryi, zaczęli też oddawać różami ramy obrazu. A to skłoniło nas do ufundowania gąbłot na wota i rzeźby dużego usychającego drzewa, wypuszczającego zieloną gałązkę w stronę obrazu. I nawet nie marzyło się nam, że Pan Jezus w szczególności sposób uhonoruje ten obraz i pozwoli na jego koronację. Na prośbę ówczesnego proboszcza, o. Jana Maciejewskiego, ks. abp Sławoj Głódź ukoronował Matkę

darzeń po cytaty doktorów Kościoła. Wiele się tam dzieje. Nasi uczestnicy biorą udział w różnych formach aktywności katolickiej parafii, co sprawia, że liczba osób na spotkaniach jest różna. Zwykle jest to 20 osób. Jest również opracowywany statut kręgu, który niebawem doczeka się ogólnej akceptacji przy wyłanianiu naszych przedstawicieli. Działamy od 27 października 2021 r. Opiekuje się nami o. Michał Więch. Kontakt: kragbiblijnygdynia@gmail.com

■

Duszpasterstwo Przedsiębiorców „Talent”

red. Bogumiła Lech-Pallach

Ponad 20 lat temu z inicjatywy przedsiębiorcy Marka Świeżego u Księży Sercanów w Krakowie powołano Duszpasterstwo Przedsiębiorców „Talent”. Pierwsze spotkanie odbyło się w dniach 11/12 grudnia 1999 r. Aktualnie, przynajmniej raz w miesiącu, prowadzone są one w kilkudziesięciu miastach Polski, według programu opracowanego przez Duszpasterstwo „Talent” i mają charakter otwarty. Także i u nas, w Gdyni (w naszej parafii), zwołano pierwsze zgromadzenie „Talentu” 20 marca br. na godz. 19:00. Postanowiliśmy spotykać się w każdy 3 poniedziałek m-ca. Opiekę duszpasterską nad nami sprawuje o. Mateusz Świętosławski.

Duszpasterstwo Przedsiębiorców „Talent” jest wspólnotą pomagającą przedsiębiorcom, pracodawcom i freelancerom budować relację z Bogiem, poprzez codzienną pracę i rozwijanie talentów otrzymanych od Niego. Misją tej wspólnoty opiera się na 3 filarach. Są to:

- Duchowość – czyli pomaganie przedsiębiorcom w budowaniu relacji z Chrystusem, tak aby każdy mógł „być bogatym przed Bogiem”, a także poznawanie i wdrażanie tego, co wynika z Pisma św. dla środowiska ludzi biznesu, wyznających chrześcijańską hierarchię wartości (Eucharystia, Modlitwa, Rozwój Osobisty);
- Etyka biznesu – tj. szukanie odpowiedzi na jakich wartościach opierać działalność gospodarczą, tak by sens

prowadzenia biznesu raczej wykraczał poza działania skupiające się wyłącznie na zarabianiu. Ważne jest też pogłębianie znajomości katolickiej nauki społecznej (Rekolekcje, Publikacje, Spotkania, Kierownictwo Duchowe, Warsztaty, Spowiedź, Dyskusje);

• Wspólnota – a więc budowanie relacji, tworzenie dla siebie wzajemnie miejsca w Kościele, tak by każdy mógł pogłębiać, umacniać i dzielić się wiarą, doświadczeniem oraz szukanie źródeł nowej energii, inspirującej do wspólnego działania (Pielgrzymki, Wypoczynek, Konferencje).

Moderator „Talentu”, ks. dr Przemysław Król SCJ z Krakowa, zaprasza liderów biznesu z całej Polski do współdziałania w ewangelizacji środowiska gospodarczego, przywołując przypowieść o talentach (Mt 25, 14-30), która inspirowała do spojrzenia na przedsiębiorcę jako na zarządcę majątku powierzonego mu przez Boga. ■

Poradnictwo Rodzinne

Maria Szreder

Poradnia Życia Rodzinnego przy parafii św. Antoniego w Gdyni zajmuje się przygotowaniem do zawarcia sakramentu małżeństwa osób, które zgłosiły taką wolę kapłanowi w biurze parafialnym.

W ramach przygotowania narzeczeni kierowani są na katechezy przedmałżeńskie, a także do Poradni Życia Rodzinnego.

Uczestnictwo w katechezach i spotkaniach w poradni należy rozpocząć równoległe – w tym samym czasie. Błędne jest przekonanie niektórych narzeczonych o kolejności odbycia najpierw katechez przedślubnych.

Narzeczonych zdecydowanych zawrzeć sakramentalny związek małżeński prosimy o zgłaszanie się najlepiej trzy miesiące przed ślubem, gdyż w ramach bezpośredniego przygotowania obowiązują trzy spotkania odstępach czasowych.

Chrystus podniósł godność małżeństwa do rangi sakramentu, swoją taską uświęca miłość mężczyzny i kobiety, umacnia ją i doskonali.

Sakramentalny związek małżeński jest nierozzerwalny, dlatego osoby pragnące żyć ze sobą przez całe życie powinny dobrze przygotować się do małżeństwa.

Konferencja Episkopatu Polski w Dykatorium Duszpasterstwa Rodzin zawarła informacje dotyczące treści poruszanych w ramach spotkań przedmałżeńskich. Spotkania te mają dotyczyć:

- odpowiedzialności za miłość wzajemną

- odpowiedzialności za przekazywane życie
- szkodliwości i niedopuszczalności antykoncepcji
- znaczenia metod rozpoznawania płodności.

Nie wystarczy sama informacja o metodach, trzeba się ich nauczyć. Dlatego spotkania w odpowiednich odstępach czasu powinny być poświęcone zasadom prowadzenia obserwacji oraz ich interpretacji.

Do Poradni Życia Rodzinnego zapraszamy także Panie oraz małżeństwa pragnące nauczyć się metody rozpoznawania płodności w oparciu o samoobserwację własnych objawów płodności. Mile widziane będą także kobiety, które chciałyby dowiedzieć się „co z ich płodnością” w sytuacjach szczególnych, to znaczy:

- po porodzie /okres poporodowy/
- po odstawieniu antykoncepcji
- w cyklach odbiegających od normy
- w premenopauzie.

Poradnię Życia Rodzinnego i związane z nią spotkania przedmałżeńskie prowadzi Maria Mięsikowska-Szreder.

Po zakończeniu studiów na Uniwersytecie Gdańskim na wydziale humanistycznym i obronie pracy magisterskiej zdobyłam kwalifikacje nauczyciela wychowania do życia w rodzinie.

Kurs ten był kontynuacją zorganizowanego szkolenia zorganizowanego przez Urząd Miasta i Polskie Stowarzyszenie Nauczycieli Naturalnego Planowania Rodziny.

W czasie trwania szkolenia dowie-

dzieliśmy się, że po zdaniu egzaminów pierwszego i drugiego stopnia będziemy mogli służyć swoją wiedzą w Poradni Życia Rodzinnego. W tym celu otrzymaliśmy od księdza biskupa dokument uprawniający tzw. misję kapłańską.

Misja kanoniczna zobowiązuje nas do doksztalcania się i udziału w corocznych rekolekcjach.

W 2007 roku pojechałam do Otwocza na kurs dla instruktorów NPR. Otrzymaliśmy sporą dawkę wiedzy merytorycznej. W szkoleniu uczestniczyli – oprócz lekarzy – specjaliści różnych dziedzin oraz obywatele Rosji i Kazachstanu.

Wszyscy wiemy, że upływa szybko życie. W tym roku mija 25 lat odkąd zdałam egzaminy i zaczęłam prowadzić spotkania przedmałżeńskie w Poradni Życia Rodzinnego.

We wrześniu 1999 roku w Częstochowie przed obrazem Matki Bożej ślubowałam, a będąc przygotowywała narzeczonych do zawarcia sakramentu zgodnie z kartą etyki nauczyciela NPR.

Do poradnictwa rocznie zgłasza się 40 – 60 par pragnących ślubować przed Bogiem i ludźmi, że będą kochać i szanować, a także trwać w sakramentalnym związku małżeńskim.

Narzeczeni pragną zapoznać się z metodą określenia płodności, przynoszą na zajęcia notatki swoich obserwacji cyklu.

Dla mnie jest to bardzo budujące, gdy narzeczeni przekonują się, że dzięki obserwacji swojego organizmu można określić fazy płodności w cyklu miesięcznym bez stosowania antykoncepcji. Można żyć zgodnie z nauką Kościoła.

Narzeczeni muszą pamiętać, że podstawą jest miłość i odpowiedzialność – zgodnie z tytułem książki K. Wojtyły. ■

Sanktuarium św. Maksymiliana na Wzgórzu w Gdyni

Historia św. Maksymiliana Marii Kolbego w obrazach

Mundek...

... wybiera dwie korony.

... wstępuje do zakonu.

... studiuje w Rzymie.

... buduje Niepokalanów.

... zakłada drukarnię.

... jedzie do Japonii.

... z braćmi na misjach.

... uprowadzony do obozu.

Życie obozowe Męczennika i Wyznawcy

Symboliczna urna z numerem obozowym Maksymiliana

Terenowe Biuro Radia Maryja

Teresa Friedberg, Maria Orzechowska
red. Bogumiła Lech-Pallach

Biuro Radia Maryja istnieje przy naszej parafii już blisko 28 lat. Powstało w 1995r. z inicjatywy samych parafian, którą poparł o. Lucjan Ubysz, ówczesny proboszcz. Działalność zaingerowano uroczystą Mszą św. sprawowaną w niedzielę 18.09.1995r. Pierwszym opiekunem Biura w latach 1996 - 2004 był kolejny proboszcz, o. Józef Brzozowski, a od 2006 do 2012 r. o. Jan Maciejowski. Potem w latach 2013 - 2017 następny proboszcz, o. Stanisław Kreft. A po nim o. Zygmunt Tomporowski. Obecnie jest nim o. Franciszek Kapusta. Pracownikami Biura od początku były i są Maria Orzechowska i Krystyna Sajko, a od 2013 r. dołączyły Teresa Friedberg i Ania Kwaśnicka.

Rodzina Radia Maryja istniejąca przy naszym Biurze to grupa o zmiennej liczbie członków. Skupia ludzi słuchających i sympatyków RM, należących jednocześnie do innych wspólnot, również spoza naszej parafii. Są to w większości ludzie starsi i w średnim wieku. W pierwszym okresie naszej działalności byli również młodzi sympatycy, ale Lata nagonki medialnej oraz pogłębiające się zmiany kulturowe wydały swoje owoce. Coraz mniej młodych ludzi widzi siebie w naszych szeregach. A szkoda, bo wszyscy na tym tracimy. Obecnie sytuacja jest lepsza, ale nie przekłada się to na wzrost liczby ofiarodawców. Starsi odchodzą do Pana, a nowych trudno pozyskać. Naszym zadaniem jest zatem zdobywanie ich. Bowiem RM i TV TRWAM to źródła wiedzy i informacji. Natomiast wspólna modlitwa i słuchanie katechez prowadzą do głębszego poznania Boga.

Były opiekun naszego Biura, o. Zygmunt, starał się ożywić i zachęcić wiernych do większej aktywności. Stąd też z obecnym proboszczem, o. Piotrem Matuszakiem, zaprosili TV TRWAM na transmisję poniedziałkowej Mszy św. w dniu 16.10.2017 r. do naszej Parafii z okazji uroczystych obchodów 100 rocznicy założenia przez św. Maksymiliana Marii Kolbego Rycerstwa Niepo-

kalanej oraz 80 rocznicy jego pobytu w naszej parafii. Nasz opiekun przydzielił nam zadanie opracowania plakatu zaproszenia na to wydarzenie i rozwiezienie go do wszystkich gdyńskich parafii, a także przygotowanie daru ołtarza. Inną formą naszej aktywności było zorganizowane przez o. Zygmunta, za zgodą proboszcza o. Piotra, spotkanie w dniu 05.05.2018 r. z ks. prof. Tadeuszem Guzem z KUL-u z rodziną RM z Gdyni i okolic. Z ogromną radością i zaciekawieniem wysłuchaliśmy tego wykładu. Natomiast szczególnie dla młodzieży zaproszono w dniu 12.05.2018 r. studentów WSKSiM z Torunia, biorących udział w „Teatrze Dobry Wieczór” z przedstawieniem sztuki pt. „Konfederaci Barscy”, także dla rodziny RM z Trójmiasta. Przedstawienie odbyło się w dolnym kościele. Z wielką ciekawością obejrzelśmy występ. Należy zaznaczyć, iż młodzież doskonale zagrała wyznaczone role.

Biuro nasze, oprócz pracy dla Radia Maryja, chciało i nadal chce służyć parafii i brać czynny udział w jej życiu. Pragnie swoją działalnością pomóc w integracji wspólnot parafialnych, żeby tworzyły w parafii jedną wspólną rodzinę, między innymi poprzez:

- wspólny różaniec w każdy czwartek o godz. 17:00,
- udział w oprawie liturgicznej Mszy św. w głównych uroczystościach parafialnych, tj. procesja z darami oraz wszelkich akcjach parafii,
- troskę o gablotkę, która wisi na zewnątrz kościoła. Zamieszczanie w niej zdjęć, ilustracji i tekstów z ważnych wydarzeń związanych z Rokiem Liturgicznym lub z naszą historią, np. Ilustracja Powstania Warszawskiego, Czerwca '56 w Poznaniu, Grudnia '70 w Gdyni, rocznicy 3 Maja, 11 Listopada, Sierpnia '80, itp.
- przygotowanie i rozdanie wiernym kilkuset białych kokardek w rocznicę odejścia naszego Ojca Św. do Pana oraz biało-czerwonych w 100 rocznicę odzyskania Niepodległości, drukowanie tekstów z Pisma św., itp. ■

Wieczór z Janem Pawłem II

Marcus

1 kwietnia odbył się Wieczór z Janem Pawłem II.

Było to spotkanie upamiętniające postać Wielkiego Papieża poprzez wspomnienie jego nauczania. Organizatorem była Akcja Katolicka. ■

Wielkanoc w Afryce

o. George Odhiambo (Jerzy)

Święta Wielkanocne w Afryce już niedługo, a miliony chrześcijan na całym świecie czekają na upamiętnienie cierpień, ofiar i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Tradycja Wielkanocna w Afryce jest podtrzymywana i celebrowana w wielu krajach Afryki z ponad 350 milionami chrześcijan. W przeciwieństwie do obchodów w stylu zachodnim, tradycja wielkanocna w Afryce obejmuje znacznie więcej wspólnych działań, zwłaszcza na obszarach wiejskich, gdzie ludzie mieszkają w skupiskach, tradycyjnych domach. Fascynujący jest też wpływ tradycji afrykańskich na współczesną Wielkanoc. Jeśli spojrzeć na święta wielkanocne z perspektywy Afryki, to wszystko, co musisz wiedzieć. Społeczności afrykańskie są dumne ze swoich tradycji wielkanocnych i dokładają ogromnych starań, aby je wzmacniać. Oto kilka tradycji i rytuałów, które są wspólne dla wszystkich krajów afrykańskich obchodzących Wielkanoc:

Rodzinne posiłki

W Afryce Wielkanoc to długi weekend, co stwarza doskonałą okazję do zorganizowania dużego rodzinnego spotkania. Ten wyjątkowy posiłek to coś pomiędzy obiadem a kolacją, odbywa się późnym popołudniem. Chociaż każdy kraj afrykański wdraża swoją tradycyjną kuchnię, wspólnym mianownikiem wielkanocnego posiłku w Afryce jest ryż, mięso (jagnięcina lub kurczak) i warzywa. Kenia, jako kraj, niesie ze sobą różne formy biesiadowania i rozrywki. Kuchnia kenijska wyróżnia się pikantnym grillowanym mięsem o nazwie *Nyama Choma* oraz *Ugali*, czyli charakterystyczną dla Kenii owsianką z mąki kukurydzianej. W Nairobi można zobaczyć wiele rodzin spacerujących po lesie Karura i urządzających piknik. W tym czasie Mombasa przeżywa jeden ze szczytowych okresów, w których wiele rodzin zatrzymuje się w kurortach. Na ogromnych targowiskach ulicznych w Mombasie sprzedaje się rękodzieło i żywność związaną z tradycją wielkanocną w Afryce.

Służba Kościoła

Służba kościelna jest prawdopodobnie najważniejszą i najbardziej duchową częścią Wielkanocy w Afryce. Afrykańczycy zawsze uczęszczają na nabożeństwa od czwartku poprzedzającego Wielki Piątek – który oznacza śmierć Jezusa – do końca Niedzieli Wielkanocnej – oznaczającej Jego zmartwychwstanie. Ludzie zwracają szczególną uwagę na swój ubiór. Najczęściej ubierają się na czarno w Wielki Piątek, aby opłakiwać cierpienie i śmierć Jezusa, podczas gdy biały jest prefero-

wanym kolorem w Niedzielę Wielkanocną. Nabożeństwa kościelne składają się z modlitw, czytania wersetów biblijnych i śpiewu. Przed wigiliami kościoły muszą być udekorowane tradycyjnymi strojami z motywami motyli i kwiatów. Chór kościelny ćwiczy hymny, by zabrzmiały wyjątkowo! Czuwania odbywają się zwykle w godzinach 15-18. Można również zobaczyć tradycyjnych tancerzy przed kościołami, którym towarzyszą uderzenia bębnow. Po uroczystościach wiele osób spieszy się do domu, aby zacząć przygotowywać posiłki. Część osób zostaje w kościołach, aby przygotować wspólne posiłki. Każdy – niezależnie od wyznania i pochodzenia – jest na nich mile widziany. Chrzest to kolejną ważną część tradycji wielkanocnej w Afryce. Ponieważ ludzie uważają Wielkanoc za czas odrodzenia, chrzest może być kojarzony jako akt zmycia

grzechów, by stworzyć nowego człowieka. Dlatego chrzest podczas Wielkanocy jest powszechną praktyką w krajach afrykańskich.

Prezenty

Pomoc potrzebującym jest ogromną częścią tradycji wielkanocnej w Afryce. Kiedy mówimy o wręczaniu prezentów podczas Wielkanocy w Afryce, mamy na myśli nie tylko wymianę prezentów między członkami rodziny. Jeszcze ważniejszym sposobem wręczania prezentów jest darowizna na rzecz kobiet i dzieci znajdujących się w niekorzystnej sytuacji. Od wdów po samotne matki, od dzieci w wieku szkolnym po osoby chore, wiele osób znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej otrzymuje prezenty od tych, którym lepiej się wiedzie. Prezentami są zarówno książki

i ubrania, jak i pudełka z jajkami wielkanocnymi.

Wyjście na plażę

Marzec i kwiecień to dość ciepłe miesiące w większości krajów afrykańskich obchodzących Wielkanoc. Nie powinno więc dziwić, że plaże są pełne rodzin i przyjaciół niosących afrykańskie koszyki wielkanocne. Nadmorskie miasta i miasteczka wypełniają się festynami, od artystów ulicznych po różnego rodzaju zawody/konkurencje, od sportów wodnych po koncerty.

Podsumowując, podobnie jak na całym świecie, okres wielkanocny ma dla narodów afrykańskich wartość sentymentalną, a dzięki mieszance afrykańskich tradycji nabiera nowego, niepowtarzalnego znaczenia. ■

Koncert chóru „Soli Deo” z Tczewa

Bożena Kępka

Na zaproszenie o. Marka Dopieralskiego dnia 19.02.2023 r. w naszej parafii odbył się koncert chóru „Soli Deo” z Tczewa.

Mieliśmy możliwość zaprezentowania utworów z nowo wydanej płyty p.t. „Objawienia moc”. Na płycie znalazło się 13 pieśni skomponowanych przez Przemysława Budysia.

Przez około dwa lata przygotowaliśmy materiał. Czas nie był dla nas łatwy. Pandemia spowolniła i w dużej mierze utrudniła finalizację nagrania. Pomimo obostrzeń przetrwalimy trudny okres, choć próby online stanowiły nie lada wyzwanie. Myślę, że w dużej mierze zdyscyplinowanie chórzystów i ich zapał przyczyniły się do ukończenia projektu.

Chór „Soli Deo” zrzesza młodych ludzi, którzy od wielu lat z chęcią i zaangażowaniem spotykają się, by wielbić Pana Boga poprzez śpiew. Za nami 18 lat istnienia, kilka projektów, ciekawych doświadczeń, współpracy ze znanymi kompozytorami. Niemalże co roku przeżywamy radosne chwile naszych chórzystów: śluby, narodziny dzieci, egzaminy maturalne, sesje egzaminacyjne, itp. To bardzo nas jednoczy i łączy jako rodzinę „Soli Deo”.

Zaproszenie do Gdyni było dla nas swoistym wyzwaniem. Po długiej przerwie w koncertowaniu marzyliśmy o spotkaniu z publicznością, a przede wszystkim podzieleniu się z nimi nowymi utworami w różnym stylu i aranżacji. O. Marek jest w pewien sposób związany z naszą płytą, ponieważ zagrał w większości utworów na gitarze baso-

wej, za co bardzo mu dziękujemy. Koncert odbył się w dwóch odsłonach: Pierwsza część o godzinie 17:00, następnie Msza święta; druga część koncertu o godzinie 19:00. Nie ukrywam, że obawiałam się jak zostaniemy przyjęci, czy spodoba się parafianom nasz projekt, czy ktoś z nich zachce jeszcze raz pochylić się nad utworami zakupując naszą płytę. Moje wątpliwości szybko rozwiązała miła atmosfera, ciepłe przyję-

cie ze strony proboszcza o. Piotra Matuzaka, o. Marka i publiczności. Dziękujemy bardzo, to wiele dla nas znaczyło.

Po koncercie często zadawano mi pytania: czy udało się zrealizować wszystkie zamierzenia? Czy jestem zadowolona z koncertu? Myślę, że zawsze może być lepiej. Trzeba dążyć do doskonałości i perfekcji, ale, patrząc na rozmocjonowane twarze chórzystów, uważam, że jestem z nich dumna. Zmotywowani do działania, pełni pozytywnej energii z radością zaprezentowali przygotowane utwory. Każdy koncert jest inny, nie-

się ze sobą różne doświadczenia, emocje i problemy, na które nie mamy niestety wpływu. Jest to występ na żywo, a pracując z amatorami, którzy często dołączając do chóru, uczą się czytania nut, pracują nad emisją głosu, śpiewem wielogłosowym, trzeba liczyć się z małymi niedociągnięciami. Utwory, które zaprezentowaliśmy podczas koncertu, nie należą do łatwych. Opracowane na chór czterogłosowy w pięknych, ale

często bardzo trudnych współbrzmieniach, stanowiły dla chórzystów duże wyzwanie. Ciężko pracowali, a efekt ich pracy można było usłyszeć podczas występu.

Koncert w parafii św. Antoniego w Gdyni był dla nas okazją do sprawdzenia swoich sił i wejściem w żywą relację z publicznością. Takie chwile zawsze mobilizacją do dalszej pracy i dają satysfakcję z dobrze przeprowadzonego projektu.

Bardzo dziękujemy za życzliwe przyjęcie braciom franciszkanom, parafianom i gdyńskiej publiczności. ■

O organach Sanktuarium

Mateusz Balsam, organista

Organy naszego kościoła zostały złożone w dawnej kaplicy św. Antoniego w 1957 r. przez firmę Fryderyka Schwarza z używanych części. Po wybudowaniu obecnego kościoła organy zostały do niego przeniesione i powiększone. Prospekt rozbudowanego instrumentu został podzielony na 3 części. Lewa część zawiera piszczałki sekcji 2. manuału i część piszczałek sekcji 1. manuału. Środkowa część zawiera piszczałki Pryncypału 16' oraz część piszczałek Pryncypału 8'. W prawej części zostały ulokowane piszczałki sekcji 1. manuału oraz reszta piszczałek sekcji 1. manuału.

Na obu zdjęciach widać piszczałki sekcji pedałowej mocno zeżarte przez drewnojady i nie nadające się do konserwacji.

Na zdjęciu widać miech, w którym zostały zaklejone białą skórą wszystkie pęknięcia, przez które uciekało powietrze.

Posługa Nadzwyczajnego Szafarza Komunii Świętej

Rajmund Żelewski

Kiedy byłem małym dzieckiem, miałem około dziesięć lat, moja świętej pamięci mama dała mi do czytania „Życiorysy Świętych”. Czytałem tę książkę z wypiekami na twarzy. Najbardziej fascynowali mnie męczennicy okresu prześladowań rzymskich. Wśród nich najbardziej wzruszał mnie ówczesny mój rówieśnik święty Tarsycjusz. Młody, dziesięcioletni chłopiec, niósł do więzienia Komunię świętą, uwięzionym, czekającym na śmierć Chrześcijanom. W drodze, napadnięty przez młodych pogan, chcących odebrać mu niesionego Chrystusa Eucharystycznego, wolał zginąć ukamienowany, niż oddać Jezusa poganom. To wówczas w rozmowie z moją mamą, powiedziałem że chciałbym być jak Tarsycjusz.

Po wielu latach, będąc dorosłym człowiekiem, otrzymałem od ojca proboszcza Jana Maciejewskiego propozycję przyjęcia posługi Nadzwyczajnego Szafarza Komunii Świętej. Pierwszą odpowiedzią było „Nie, są inni, gorliwsi, pobożniejsi”. Ojciec proboszcz nie ustępował. Następnego dnia telefon i ponowienie propozycji. W myślach walczyłem sam ze sobą. Ale nagle przypomniałem sobie moje dziecięce marzenie, żeby być jak święty Tarsycjusz. No tak, ale on był jeszcze dzieckiem, nie miał żony, rodziny. Czekala mnie więc rozmowa z żoną, jej ewentualna zgoda. Z radością przyjąłem jej słowa, że „w miarę możliwości Wspólnocie Kościoła

się nie odmawia”. Wyraziłem zgodę i zostałem skierowany na kurs dla kandydatów na nadzwyczajnych szafarzy. Kurs prowadzony przez księdza infułata Edmunda Skalskiego ukazał nam że,

jest to służba, powołanie do miłości i moment, w którym nie ma już miejsca na bylejakosć we własnej relacji z Bogiem. Kurs uświadomił mi, że nie jest najważniejsze czy się nadaję do tej posługi, bo takie pytania nieraz sobie za-

Po dokładniejszych oględzinach trzeba było podjąć decyzję o natychmiastowym ratowaniu instrumentu, który jest niestety w opłakanym stanie. Na chwilę obecną w instrumencie zostały wymienione zużyte mieszki, wymieniony został stary i zużyty filc pod klawiaturami i została wyregulowana traktura manuałów i pedału. Instrument został także nastrojony. Następnym etapem przegłosu organów będzie wymiana zużytej dmuchawy wraz z kanałami powietrznymi oraz zostanie zainstalowana nowa elektryka. Są to niezbędne prace, które trzeba wykonać, aby organy w ogóle jeszcze grały przez co najmniej kolejne 5 lat. Generalny remont obecnego instrumentu, który jest w bardzo złym stanie jest nieopłacalny, gdyż przewyższyłby on kosztą sprowadzenia innego instrumentu, np. z zagranicy. Sprowadzenie innego instrumentu wiąże się z ogromną inwestycją, jednakże konieczną dla naszej parafii, gdyż obecny instrument długo już nie pociągnie. ■

dawałem, ale to, że Bóg mnie powołuje i zamierza posłać tam, gdzie zechce. Wykładowcy dawali autentyczne świadectwo wiary i zaangażowania w przygotowanie nas do tej posługi. Wykłady ukierunkowywały moje myślenie, porządkowały wiedzę. Na wykładach wskazywano na wiele aspektów Eucharystii: Misterium – ofiary Chrystusa. Myślę także, że wskazano mi kierunek, jak przeżywać i rozumieć ofiarę Mszy św. i tajemnicę obecności Boga na ołtarzu.

Była to duża dawka wiedzy, ale też uzupełnienie własnej formacji, którą wraz z żoną od wielu lat przeżywamy w Domowym Kościele.

Błogosławieństwo do posługi Nadzwyczajnego szafarza Komunii Świętej, otrzymałem 14 kwietnia 2008 roku z rąk abpa Tadeusza Gocłowskiego. Od tej pory dość często pomagamy naszym kapłanom w rozdawaniu Ciała Pańskiego w naszym sanktuarium. Zdarza się też zanoszenie Pana Jezusa do domu chorym, którzy nie mogą o własnych siłach przyjść na Mszę świętą do kościoła. Wzrusza mnie zawsze widok chorego tak bardzo czekającego na Jezusa. Pamiętam panią Anię, młodą, chorą terminalnie na nowotwór; była już bardzo słaba. Chociaż stale leżała w łóżku, zawsze na przyjęcie czekała ładnie ubrana. Kiedy wyraziłem zdziwienie, powiedziała: „Przecież czekam na Jezusa”. Podczas każdej Mszy świętej, po której jestem posłany, modłę się w intencjach tych, którym przynoszę Jezusa.

W naszej parafii, oprócz mnie, jest jeszcze dwóch braci, nadzwyczajnych szafarzy. Są to brat Robert i brat Wojciech.

Święty Tarsycjusz, módl się za nami! ■

Relacja z rekolekcji dla kandydatów do bierzmowania

Weekend 17-19 marca odbył się pierwszy turnus rekolekcji dla kandydatów do bierzmowania. Wzięło w nim udział 17 uczestników. Miejszem dni skupienia był dom rekolekcyjny w Wejherowie.

W naszej diecezji rekolekcje wyjazdowe są obowiązkowym etapem w rocznym przygotowaniu kandydata do bierzmowania.

Gościem była p. Monika Ksepko, dziennikarka z TVP3, która podzieliła się świadectwem wiary.

Moim zdaniem wyjazd był super. Można było skupić się na wierze poprzez śpiew i modlitwę. Bardzo podobało mi się świadectwo pani Moniki oraz jej syna. Bardzo cieszę się, że mogłam przejść i zobaczyć słynną drogę krzyżową. Nie żałuję, że pojechałam i polecam każdemu!
Karolina

Miła atmosfera, czyste pokoje, niestety poranne wstawanie, bardzo ciekawe były świadectwa gości, mili opiekunowie, integracja była fajna.
Dominika

Super jedzenie, fajne pokoje, bardzo fajni goście, fajna adoracja, świadectwa wiary pokazują interesującą historię, integracja najlepsza.
Michał

Wywiad z gościem był bardzo niecodzienny. Szkoła śpiewu była fajna. Uważam, że czas był odpowiednio zagospodarowany. Integracja była ciekawa. Zmieniłbym trochę godzinę wstawania. Opiekuni byli super.
Franciszek

Jedzenie było dobre, fajne pokoje, mega mili ludzie, miłe zakonnice, fajnie opowiadał raper, ciekawe kazania, spoko integracja, trochę wczesne godziny, fajna atmosfera i ciekawe świadectwa.
Martyna

Myślę, że wyjazd pomógł mi się uspokoić i skupić na modlitwie. Podała mi się domowa atmosfera oraz wspólne śpiewanie. Posiłki były bardzo smaczne. Podczas weekendu wysłuchaliśmy także świadectwa pani Moniki, bardzo podziwiam to, że Pani Monika potrafiła w pełni uwierzyć i zaufać Bogu. W pamięć zapadło mi to, że nagle po nawróceniu rzuciła palenie z dnia na dzień. Cieszę się, że pojechałam.
Ania

Atmosfera fajna, ciekawe kazania, szkoła śpiewu fajna, dobre pokoje, ciekawe było spotkanie z gościem.
Hubert

PLAN DNIA

Piątek

17:10 - przyjazd i zakwaterowanie
18:30 - kolacja
19:15 - wprowadzenie w czas dni skupienia - o. Mateusz
19:30 - integracja, zawiązanie grupy - o. Mateusz i o. Marek
20:15 - 21:00 - katecheza I: „Pozwolić się prowadzić Duchowi Świętemu” - o. Marek
21:30 - 22:00 - wspólne modlitwy
22:30 - cisza nocna

Sobota

07:30 - modlitwy poranne i wprowadzenie w temat dnia - o. Mateusz
08:00 - śniadanie
08:45 - przygotowanie do Eucharystii (szkoła śpiewu) - o. Marek
09:30 Eucharystia z kazaniem i wyjście - o. Mateusz
14:00 - obiad i rekreacja (czas na odpoczynek)
16:00 - spotkanie z gościem
17:15 - Droga Krzyżowa - o. Marek
18:30 - kolacja
19:30 - katecheza II: „Duch Święty prowadzi do adoracji Jezusa” - o. Mateusz; Adoracja animowana, okazja do spowiedzi
22:30 - cisza nocna

Niedziela

07:30 - modlitwy poranne - o. Marek
08:00 - śniadanie
09:00 - podsumowanie - o. Mateusz
09:45 - przerwa i pakowanie
10:45 - przygotowanie do Eucharystii
11:30 - Msza Święta - o. Marek
12:30 - obiad
13:30 - powrót

Kronika żałobna

Zmarli, którzy odeszli od nas w tym roku:

śp. + Eugeniusz Błaszczuk, lat 76 z ul. Ujejskiego
śp. + Edward Zakrzewski, lat 76 zmarły w Gdańsku
śp. + Jerzy Kunicki, lat 87 z ul. Matejki
śp. + Tadeusz Wójcik, lat 74 z ul. Grottgera
śp. + Ryszard Kołodziejcki, lat 66 z ul. Górnej
śp. + Jan Kajtoch, lat 69 z ul. Maczka
śp. + Jolanta Bellgrau, lat 54 z ul. Legionów
śp. + Zofia Szewczyk, lat 82 z ul. Ujejskiego
śp. + Katarzyna Jazdańczyk, lat 81 z ul. Paderewskiego
śp. + Czesław Miler, lat 78 z ul. Legionów
śp. + Zbigniew Rybicki, lat 77 z ul. Matejki
śp. + Jolanta Troka, lat 67 z ul. Kopernika
śp. + Władysław Wróblewski, lat 103 z ul. Ujejskiego
śp. + Gerard Pranga, lat 79 z ul. Chylońskiej
śp. + Lech Stefański, lat 96 z ul. Piłsudskiego
śp. + Maria Sroczyńska, lat 88 z ul. Ujejskiego
śp. + Irmina Strożek, lat 85 z ul. Wyspiańskiego
śp. + Teresa Łukojć, lat 90 z ul. Batalionów Chłopskich
śp. + Mirosława Pasierb, lat 82 z ul. Wyspiańskiego
śp. + Regina Sioma, lat 88 z ul. Dąbrowskiego
śp. + Zofia Piter, lat 92 z ul. Reja
śp. + Andrzej Steck, lat 71 z ul. Żeromskiego
śp. + Barbara Szczukiewicz, lat 87 z ul. Paderewskiego

śp. + Tadeusz Kurzepa, lat 71 z ul. Hallera
śp. + Kazimierza Wiśniewska, lat 88 z ul. Świętojańskiej
śp. + Piotr Niewiadomski, lat 63 z ul. Wachowiaka
śp. + Jolanta Wawrzyniak, lat 50 z ul. Bat. Chłopskich
śp. + Henryk Kowalski, lat 82 z ul. Dąbrowskiego
śp. + Marek Głodowski, lat 43 z ul. Górnej
śp. + Jan Polański, lat 80 z ul. Bpa Dominika
śp. + Marek Zembrowski, lat 72 z ul. Bpa Dominika
śp. + Zdzisław Silny, lat 75 z ul. Legionów
śp. + Herman Malinowski, lat 83 z ul. Legionów
śp. + Marianna Wiese, lat 79 z ul. Paderewskiego
śp. + Andrzej Kolatorski, lat 82 zamieszkała w Szwajcarii
śp. + Krystyna Kolatorska, lat 79 zamieszkała w Szwajcarii
śp. + Józef Nawrot, lat 75 z ul. Dąbrowskiego
śp. + Mirosława Wyględowska, lat 86 z ul. Wyspiańskiego
śp. + Waltrauda Kowalczyk, lat 80 z ul. Świętojańskiej
śp. + Barbara Labuda, lat 76 z ul. Świętojańskiej
śp. + Mirosław Rybakowski
śp. + Krystyna Zakrzewska, lat 90 z ul. Legionów
śp. + Łucja Jabłonowska, lat 93 z ul. Legionów
śp. + Mirosław Rybakowski, lat 62 z ul. Wachowiaka
śp. + Franciszek Turzyński, lat 96 z ul. Partyzantów

Dobry Jezu, a nasz Panie - daj im wieczne spoczywanie. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

Koncert chóru „Symfonia”

Marcus

2 kwietnia 2023 miał miejsce koncert parafialnego chóru „Symfonia” p. dyr. Bogny Swiżło. W programie były pieśni pasyjne i wielkopostne.

Szanowni Czytelnicy!

Zapraszamy do współredagowania gazetki. Czekamy na Wasze opinie, propozycje tematów, a także artykuły (w jak najprostszej formie tekstowej). Oczywiście grafiki czy zdjęcia do artykułów są również bardzo mile widziane. Prosimy o kontakt z redakcją: ze.wzgorza.gdynia@gmail.com. Liczymy na Waszą pomoc!

MATKA NADZIEI I POKOJU

**Relikwie
św. Maksymiliana Kolbego
- włosy**

Relikwarze w ołtarzu Matki Bożej

**Relikwie
św. Jana Pawła II -
fragment pasa sutanny**